

στατον; Οἱ μηχανικοὶ ἐγένοντο χωροφύλακες καὶ οἱ χωροφύλακες καταργηθείσης τῆς ὠραίας περιεφραλαίας, παρ' ὀλίγον κατήντησαν χολοφύρακες. Συνελόντι δ' εἰπεῖν, διατάξεις ἀγγλικαί, γαλλικαί καὶ γερμανικαί φυράδην συνανεφύρθησαν. Περὶ τούτου ἐπίσθη πᾶς ὁ θυμάσας τὰς ἀλλεπαλλήλους κινήσεις τοῦ στρατοῦ, τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς, κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὅπως ταχθῶσιν ἐπὶ τῆς τοσοῦτον ἐπιτηδεύως δοθείσης εὐθείας κατευθύνσεως! Καὶ ἔπειτα λέγουσιν ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις δύναται ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν στρατηγικὴν ἡμῶν τέχνην! Σ.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΑΣΜΑ ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΟΣ.

Ἡ σύζυγος τοῦ Κοντο-Θεοδώρου.

ἔχει ὁ Κοντο-Θεόδωρος ἔχ' ἑμμορφον γυναῖκαν·
 Ζελεὺν ἀτὲν Ἀγαρίανοι, Ζελεὺν ἀτὲν κ' οἱ Τοῦρκοι (1)
 Ζελεύει ἀτὲν κ' ὁ βασιλεὺς, βαρὺ σαλγοῦνιν γράφει (2),
 Καὶ 'κ' ἔχ' ὁ Κοντο-Θεόδωρος ἀτὸ νὰ ἀπεβγάλη.
 Πουλεῖ χωράφια αὐσπειρα καὶ βούδια συζυγμένα (α)
 Κάθεται λογαριάσκειται 'κ' σώνει νὰ πλερώσῃ (3).
 Πουλεῖ κοπάδια πρόβατα, πουλεῖ κοπάδι' ἀρνία (4)
 Κάθεται λογαριάσκειται, 'κ' σώνει νὰ πλερώσῃ.
 Πουλεῖ μὲν ταύλαν ἄλογα, καὶ δυὸ ταύλας μου-
 [λάρια.
 Κάθεται λογαριάσκειται, 'κ' σώνει νὰ πλερώσῃ.
 Πουλεῖ καὶ τὸν τσοπάνον ἀτ' (6) μὲ τὰ χρυσὰ τ' κα-
 [βάλια (γ).
 Κάθεται λογαριάσκειται, 'κ' σώνει νὰ πλερώσῃ.
 Πουλεῖ τὴν γλαβλικεύτριαν (δ) ἀτ' μὲ τ' ἄσπρα τς (δ)
 [τὰ κυβλάκια (ε).
 Κάθεται λογαριάσκειται, 'κ' σώνει νὰ πλερώσῃ.
 «Ντὸ στέκος, ντὸ στέκος, ναι, Θεόδωρε, ντὸ στέκος καὶ
 [ντὸ νουνίγεις! (ς)
 Θεόδωρε, ἔπαρ' τὴν καλή' σ' (ζ) καὶ ἔδγα 'ς τὸ με-
 [ζάτιν (η).»
 Τὴν κάλῃν ἀτ' ἐπῆρυν-ι κ' ἐξέδεν (θ) 'ς τὸ μεζάτιν.
 Γενίτσαρος (ι) ἐφούρτσιζεν (κ) 'ς τοῦ παζαρί' τὴν
 [ἄκραν.
 «Πουλεῖς, Κοντὲ, τὴν ἑμμορφον; γιὰ 'πὲ καὶ τὴν
 [τιμὴν ἀτς.»
 —«Χίλια ἐφτεῖάν' (λ) τὰ χεῖλια τς, μύρια τὰ μυ-
 [ρομάλλια τς (6)
 Καὶ τὰ καμροφρύδια τς κάστρον θεμελιωμένον.»
 Τὴν 'πῆρυν ὁ γενίτσαρος, κ' ἐσέδεν 'ς τὸ τσατοῦριν. (")
 Ἐρθεν πουλὶν κ' ἐκόνεψεν 'ς τοῦ τσατοῦρι' τὸν πῖνον (μ).
 Κελάειδης-ι τὸ πουλὶν, καλάτσειψεν (ν) ἡ κόρη.
 «Σὺν λῆς καὶ πῆς, ναι, κόρασον, ἐμεῖς ἀδελφικ εἰ-
 [μες (7).

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ.

Σημ. Τὸ ποίημα τοῦτο μία ἐστὶ τῶν εἰκόνων τῶν τυραννικῶν χρόνων.

(1) ἄλλ. «ζελεὺν ἀτὲν οἱ ἄρχοντες (οἱ πλοῦστοι δηλ.) κ' ἔλα τὰ παλληκάρια.» καὶ ἄλλ. «ἐλίπν ἀτὲν Ἀγαρίανοὶ κακιάσκουνταν κ' οἱ Τοῦρκοι, Βάλλουν ἀτὲν πολλὰ χαράς, πολλὰ βαρὺν σαλγοῦνιν.»

(2) ἄλλ. χαράτσι. Τοῦτο μὲν σημαίνει τὸν κεφαλικὸν φόρον («ἵνα σῶαν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ὤμων φέρῃς»), ἐκεῖνο δὲ τὸν ἔγγειον.

(3) ἄλλ. «Καὶ πάλιν 'κ' ἀπεβγάλλει ἄ'.»

(4) ἄλλ. «σουρὶν ἀρνία.» Ἡ λέξις σουρὶν φαίνεται μὲν τουρκικὴ, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἑλλ. καταγωγῆς—σωρός.

(5) ἄλλ. «Τὰ χεῖλια τς χίλια ἔχουνε, τ' ὀμμάτια τς δυὸ χιλιάδες.»

Καὶ χίλια τριακόσια 'φτεῖάν τὰ καμροφρύδια τς.

(6) ἄλλ. «μ' ὀλόχρυσά κυβλάκια.»

(7) ἄλλ. «Κ' ἐκλίστεν νὰ φιλῇ ἀτὲν, κ' ὁ οὐρανὸς ἐκλείσταν»

«Ἐπαρ', Κοντὲ, τὴν ἑμμορφὸν σ', κ' ἄμε κ' ἀπόθεν ἔρθεις (ξ).»

(α) Σύσπειρα—πυκνῶς ἐσπαρμένα—κατάφυτα. Βούδια συζυγμένα, τοῦ ζυγοῦ δηλ. ἔτοι δοῦς ἀροτῆρας.

(γ) Λέξ. τουρκ. ποιμενικὸς αὐλός.

(δ) Ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ γλατλικά, εἰσὶν ὑφώματα, ὅπου ἀναδαινουσι κατὰ τὸ καλοκαίριον. Τὸ γλατλίκε ὑφάσμα δὲ εἶναι ἄν—ἐπίμορτος, ἥτις ἐπιμαλεῖται τῆς ἀμείξεως τῶν ζώων καὶ τῆς ἐκ τοῦ γάλακτος κατασκευῆς βουτύρου, τυροῦ κτλ. ἐπὶ τῷ λαμβάνειν καὶ αὐτὴ τὰ ἡμίση ἡ μέρος, ἔπερ καὶ κοινῶς μορτὶ λέγουσι.

(ε) Ὁ ἑλλ. γαυλός.

(ς) νουνίζου—σκέπτομαι, συλλογίζομαι.

(ζ) καλός, καλὴ καὶ καλῇ, οὐσιαστικὰ καταντήσαντα—σύζυγος.

(η) λέξ. τουρκ. δημοπρασία.

(θ) ἐξέδεν, ἐσέδεν—ἀόρ. τῆς ὁρ. τοῦ ἐκβαίνω, εἰσ—(ἐσ)βαίνω. Σημειωτέον δὲ, ὅτι καὶ ὁ παθ. ἀόρ. τῆς ὁρ. (ὁ μέσ. ὁ αὐτός ἐστι τῷ παθ.) ἔχει τὰς προσωπικὰς καταλήξεις τοῦ ἐνεργ. τηρεῖ ὅμως τὴν χρονικὴν αὐτοῦ ῥίζαν.

(ι) Ἐνταῦθα τὸ γενίτσαρος ἢ ἐσφαλμένον, ἢ ὑποθετόν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς τῆς γυναίκος τοῦ Κοντο-Θεοδώρου χριστιανὸς ὢν πρότερον κατατάχθη εἰς τὸ τάγμα τῶν γενιτσάρων ἐξομώσας· ἄλλως ὁθωμανὸς πῶς ἂν εἴη ἀδελφὸς χριστιανῆς;

(κ) ἀνεράνη. (λ) φτεῖά γω καὶ εὔτεϊά γω—παρῆνται παρὰ τὸ εὐθεῖά ω, ἔπερ κατήντησεν—κάμνω, πράττω, κτίζω. (μ) οὐκ οἶδ' εἴ σημαίνει ἡ λέξις πῖνον.

Πενὰ τουρκ. λέγεται τὸ ἄνω μέρος τῆς οἰκίας, τὸ ἐπὶ τῶν τοίχων ἐπεριδόμενον. (ν) καλάτσειω—ὀμιλῶ. Οὐκ ἐστὶ δὲ ἡ λέξις τουρκικὴ, ὡς νομίζω· (ξ) ἡ φράσις ὁμοίᾳ τῇ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ (ἐν Προμ. 963, ἐκδ. Ν. Δούκα).

Κέλσυνθον, ἣν παρ ἡλλῶς, ἐγκόνει πάλιν.

(*) Σκηνή.

ΠΕΡΙ ΒΟΣΠΟΡΟΜΑΧΙΑΣ.

Τῷ διευθυντῇ τῆς Πανδώρας.

Πρὸ καιροῦ ἔχων ἐν νῷ ἐσχεδιασμένα, τῶρα μόλις εὐρίσκω καιρὸν ν' ἀνακοινώσω ὑμῖν τὰ ἐπόμενα, ἅτινα δόνασθε καὶ νὰ δημοσιεύσῃτε διὰ τῆς Πανδώρας, ἂν εὕρητε ἐν αὐτοῖς λόγου τι ἄξιον.

Ὁ κύριος Ἀνδρέας Π. Βρετὸς ἐν τῷ « Post-scriptum » τῆς ὑπ' αὐτοῦ γαλλιστὶ συνταχθείσης καὶ ἐκδοθείσης βιογραφίης τοῦ ἀοιδίμου Εὐγενίου Βουλγάρως (α) λέγει ὅτι, ἐκ τοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ Εὐγενίου βιογραφικοῦ ἄρθρου τοῦ Jourdain λαβὼν τὸ ἐνδόξιμον, ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ ἐκδότης τῆς « Βοσπορομαχίας » εἶναι ὁ ῥηθεὶς Εὐγένιος Βούλγαρις. Ἐπιτυχῇ τῷ ὄντι καὶ βεβαίαν ἐποίησεν ἀνακάλυψιν, δι-
ορθώσας συγχρόνως καὶ τὸ εἰς 3 περιέπεσαν ἄλλοτε ἀλούσιον ἀμάρτυμα σημειώσας ἐν τῷ Β'. μέρει τοῦ « Καταλόγου » αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 229, ὅτι ἡ « Βοσπορομαχία » ἦτο ἔργον τοῦ Ἰωάννου Τσανέτη, εἰς τὴν μνητυρίαν τοῦ μακαρίτου Ἰακωβάκη Ρίζου Νερουλοῦ ἐπεραιοθείς. Τὴν τοῦ κυρίου Βρετοῦ δὲ ἀνακάλυψιν ἐπιβεβαιῶν, ἣν ἐγίνωσκον μὲν πρὸ πολλοῦ, δὲν ἐθεώρησα δὲ τοσούτον σπουδαίαν τὴν δημοσίευσιν τῆς εἰδήσεως ταύτης, ὡς καὶ τὴν διόρθωσιν τῆς εἰρημένης τοῦ μακαρίτου Ρίζου Νερουλοῦ ἀπάτης, ἐρχομαι εἰς τὴν ἐπιβεβαιώσιν ταύτην νὰ προσθέσω καὶ τι ἄγνωστον ἴσως τοῖς πλείστοις, ὅτι δηλ. ἡ ἐν λόγῳ « Βοσπορομαχία » συνετάχθη μὲν ὑπὸ τοῦ Μομαρσίου (Momaars), πρώτου διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει αὐστριακῆς πρεσβείας, ψυχαγωγίας χάριν, ὡς πάσχοντες, κατὰ συμβουλήν τοῦ ἱατροῦ Ἰωάννου Ρίζου, ἀλλὰ συνεπληρώθη καὶ διεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκου τοῦ Γ'. τοῦ ἐκ Ζαγοράς. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ ῥηθεὶς Πατριάρχης ἐν τῇ ἀρχῇ ἰδίου αὐτοῦ χειρογράφου τῆς « Βοσπορομαχίας », ὃ πρὸ ἐτῶν ἐνέτυχον ἐν τῇ εἰρημένῃ τῆς Θεσσαλομαγνησίαις κωμοπόλει.

« Τὴν Βοσπορομαχίαν ἐπιχειρήσαντος τοῦ σιῶρ μούμαρς (sic), ἀτελῇ δὲ καταλιπόντος αὐτὴν καὶ οἷον εἰπεῖν ἀνοργάνωτον, ἡμεῖς καὶ εἰς τέλος ἠγάγομεν καὶ ὠργανώσαμεν, ἥτις, ὡς ἐμάθομεν, καὶ τύποις ἐξεδόθη εἰς Αἰψίαν ἐπιστάσις τοῦ διδασκάλου κυρ Εὐγενίου Βουλγάρως τῷ 1766 ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ βρεϊτκόφ. »

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἄλλοτε δὲ θέλω σὰς πέμψει καὶ ἄλλας τινὰς σπουδαίας πληροφορίας περὶ τοῦ χαρκατήρος καὶ τῶν ἔργων τοῦ λογίου τούτου τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος κληρικοῦ, ἥτοι τοῦ πατριάρχου Καλλινίκου τοῦ Γ'.

Ἐκ Σέρραϊς, τῇ 6'. ἀπριλίου 1864.

Π. Α. Οἰκονόμος.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 29, 1864.

—•—•—•—

Δύο ἡμέρας ὕστερον τῆς περὶ τῶν ἐν τῇ αὐλῇ συζητήσεως ἐξελέχθη πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ὁ κατὰ τῆς Αὐλῆς λαλήσας Κύριος Ἐπ. Δεληγεώργης. Εἰ δὲ καὶ τὸ ὑπουργεῖον οὐδένα ὑποψήφιον εἶχε, καὶ ὁ ἐκλαχθὲς πρόεδρος διὰ τριῶν ψήφων μόνον ἐξελέχθη, τὸ ὑπουργεῖον Κανάρη, μὴ δυνάμενον νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ νέου προέδρου, παρητήθη σίτωμον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς προσεκάλεσεν εὐθὺς τηλεγραφικῶς τὸν Κ. Βάλλην ἐκ Μεσολογγίου καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἔστειλεν ἀτιμόπλοιν ἵνα παραλάβῃ αὐτόν. Τὴν ἐπιούσαν, ἐν ᾗ ὁ Κ. Βάλλης ταλαιπωρούμενος ὑπὸ τρικυμίας ἤρξατο, ἡ Συνέλευσις διηρεῖτο καὶ τὸ μὲν ὑπουργεῖον, τὴν πλειονοψηφίαν κεκτημένον, παρῆν εἰς τὸ κατάστημα, οἱ δὲ λοιποὶ, οἱ λεγόμενοι πεδινοὶ, δὲν προσήρχοντο, ἵνα μὴ συζητηθῇ ὁ περὶ ἐκλογῶν τῆς Ἐπτανήσου νόμος. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἀπὸ πρώτης ἐγένετο γνωστὸν εἰς τὸν λαόν, ἄπειρον πλῆθος συνέρρευσε περὶ τὸ κατάστημα καὶ ἠκούοντο κατὰ τῶν ἀπόντων πληρεξουσίων κατάρχει ἀπὸ τῆς 12 μέχρι τῆς 3 καὶ ἡμισείας μετὰ μεσημβρίαν, ὅτε τέλος πάντων, ἐνδόντες οἱ μὲν εἰς παρακλήσεις, οἱ δ' εἰς ἀπειλὰς, προσήλθον, καὶ συνεπληρώθη ὁ νόμος ἀριθμός. Τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἐπτανήσου, χάρις εἰς τὸ ἐπιβάλλον σέβας πλῆθος καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα τῶν περὶ τὸ ὑπουργεῖον, ἐψηφίσθη παρευθὺς ἄνευ ἀντιρρήσεως, καὶ τὰ πρακτικὰ ἐκυρώθησαν εὐθὺς. Ἐψηφίσθη δὲ καὶ τὸ τέλος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄλλ' ἤρνήθησαν οἱ ἐναντίοι τοῦ παρηκτιθέντος ὑπουργεῖου νὰ ψηφίσωσιν εὐθὺς καὶ τὸν νόμον τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων. Ἐκ τούτου προήλθον ποδοκροτήματα καὶ συριγμοὶ καὶ τις τῶν πληρεξουσίων ὕβρισε τὸ ἀκροατήριον, ἔπειτα δὲ φόβῳ συσχεθεὶς ἐκραύγασεν ὅτι τὸ σῶμα κινδυνεύει. Τότε ὁ θόρυβος μετεβλήθη εἰς γέλωτας καὶ, μηδ' ἐνὸς πληρεξουσίου ἀποθανόντος ἐπὶ τῆς ἑδρας τοῦ, ἀνεχώρησαν οἱ πεδινοὶ ψηφοφορίας δὲ γενομένης δὲν εὗρέθη πλήρης ἡ Συνέλευσις διὸ τὸ ζήτημα ἀνεβλήθη εἰς τὴν ἐπιούσαν ἐπὶ ἀπειλῇ διαμαρτυρήσεως κατὰ τῶν μὴ προσελευσμένων. — Ἐν τούτοις ὁ Κ. Βάλλης φθῆς περὶ τὴν τετάρτην μ. μ. προσήχθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ τὴν ἐπιούσαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης προσήγεγκε κατάλογον ὑπουργῶν. Ἀφ' οὗ δὲ ἡ Συνέλευσις συνεληθούσα τὴν ἐπιούσαν ἐψηφίσε τέλος τὸν νόμον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον, μέχρι πρώτης προσκλήσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου, διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα, συνεκροτήθη τὸ νέον ὑπουργεῖον, ἐνὸς μόνου ὑπουργεῖου μέναντος κενοῦ, ὡς ἐξῆς Βάλλης πρόεδρος καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, Α. Λύγαρι-

(α) Biographie de l'archevêque Eugène Bulgare. Athènes: imprimerie de P. A. Sakellarios 1860 σελ. xxxiii.